

Η Παναγία

Άγίου Ἰωάννου τῆς Κρονστάνδης

Ταπείνωση τῆς Παναγίας

Τί ἀνύψωσε τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ πάνω ἀπὸ ὅλα τὰ δημιουργήματα; Ἡ ταπείνωση. Ὁ Θεὸς «ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ» (Λουκ. 1, 48), καὶ γι' αὐτὴ τὴν ἐπιβραβευμένη ταπείνωσή Της τὴν μακαρίζουν ὅλες οἱ γενιές. Καὶ ἐσὺ περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα προσπάθησε νὰ ἀποκτήσεις ταπείνωση. Ὁ Θεὸς στοὺς ταπεινοὺς δίνει τὴ χάρη, ἐνῶ στοὺς ὑπερήφανους ἀντιτάσσεται.

Ἡ Παναγία εὐεργετεῖ

Ἡ Παναγία εἶναι καὶ σήμερα ζωντανή. Καὶ ὄχι μόνο ζεῖ, ἀλλὰ καὶ ζωοποιεῖ καὶ θεραπεύει τὶς ψυχὰς καί, ἂν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς, καὶ τὰ σώματα ἐκείνων τῶν πιστῶν ποὺ προσεύχονται σ' Αὐτήν. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ Ἅγιοι ζοῦν καὶ μετὰ τὸ θάνατο...

* * *

Ὑπεραγία θεοτόκε Παρθένε! Ἐξαιτίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Υἱοῦ Σου, ποὺ μεταλαμβάνω τόσο συχνά, τολμῶ νὰ πῶ ὅτι ἔχω μὲ Σένα συγγένεια!

Ἦ Δέσποινα τοῦ κόσμου! Ἀπὸ Σένα ἔλαβε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα. Τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου ποὺ μεταλαμβάνω εἶναι ἴδια μὲ τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου ποὺ εἶναι στοὺς οὐρανοὺς.

Πῶς μπορῶ νὰ μὴν ἀγαπάω Ἐσένα, καὶ πιὸ πολὺ τὸν Υἱό Σου, δικό Σου καὶ δικό μου θεό;

Ἦ Πανάχραντε Δέσποινα! Δῶσε μου νὰ ἔχω συγγένεια μὲ Σένα ὄχι μόνο ἕξαιτίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ποὺ πολλὰ φορὲς μεταλαμβάνω ἀνάξια, ἀλλὰ νὰ πλησιάσω καὶ τὸ δικό Σου βαθμὸ τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδας, νὰ ὁμοιάσω Ἐσένα στὶς σκέψεις καὶ τὰ συναισθήματα.

Ἦ Πανάχραντε Δέσποινα! Ἔχω μεγάλη ἀνάγκη καὶ θέλω νὰ ἀποκτήσω καρδιὰ καθαρὴ! Τὰ πάντα γιὰ Σένα εἶναι δυνατὰ, Ὑπερευλογημένη· μπορεῖς νὰ παρακαλέσεις τὸν Υἱὸ καὶ θεό Σου νὰ μοῦ χαρίσει καρδιὰ καθαρὴ, ὅπου κατοικεῖ πίστη, ἐλπίδα, καὶ ἀγάπη. Κάνε το, Πανάχραντε!

* * *

Τί σημαίνουν τὰ θαύματα ἀπὸ τὶς εἰκόνες τῆς Παναγίας; Σημαίνουν ὅτι ἡ Δέσποινα θεοτόκος, ἡ Μητέρα τοῦ Σωτῆρα μας, πάντα ἀκούει τὶς προσευχὰς ποὺ μὲ πίστη καὶ ταπεινὴ καρδιὰ, τῆς ἀπευθύνονται ἐνώπιον τῶν εἰκόνων της. Καὶ σὲ μερικὰς ἀπ' αὐτὰς δείχνει φανερὰ σημάδια τῆς παρουσίας της.

Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, μὲ πόση εὐλάβεια πρέπει νὰ συμπεριφέρονται

οἱ πιστοὶ πρὸς τὶς εἰκόνες τῆς Παναγίας! Ἡ ἀόρατη χάρις τῆς εἶναι παροῦσα σὲ κάθε εἰκόνα τῆς, ἰδίως ἂν αὐτὴ ἡ εἰκόνα ἀγιογραφήθηκε μὲ τὸ χέρι ἑνὸς εὐλαβοῦς ἀνθρώπου.

* * *

Παναγία Δέσποινα θεοτόκε! Μὲ τὶς πρεσβεῖες Σου, τὴν εὐσπλαχνία Σου, ἔχω ἡρεμία καὶ χαρὰ μέσα μου· ἡ ψυχὴ μου εἶναι ἐλεύθερη καὶ ἀνάλαφρη, στὴν καρδιά μου ἔχω εἰρήνη καὶ ἡσυχία.

Μὲ ὑπεράσπισες, ἐμένα τὸν μετανοοῦντα ἄθλιο καὶ τὸν ἀμαρτωλό, ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τοῦ Υἱοῦ Σου καὶ τοῦ Θεοῦ μας καὶ Τὸν ἔκανες νὰ μὲ σπλαχνιστεῖ, ἐμένα τὸν χειρότερο ἀπ' ὅλους.

Φανερὴ εἶναι ἡ χάρις Σου γιὰ τὴν ψυχὴ μου μετὰ τὴ δοξολογία ποὺ ψάλλαμε μπροστὰ στὴν εἰκόνα Σου, τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν! 21 Ὀκτωβριοῦ 1858.

* * *

Ὑμνησε τὴν Παντάνασσα, μὴν ξεχάσεις Αὐτὴν ποὺ σὲ εὐεργέτησε, μὴν ξεχάσεις νὰ εὐχαριστήσεις «τὴν ὑπέρμαχο στρατηγόν», ποὺ σὲ ἀπάλλαξε ἀπὸ τὰ δεινά.

Ἡ Παναγία φέρνει γαλήνη

Τὸ ἔλεος τῆς Παναγίας. Στὶς 24 Φεβρουαρίου ἤμουν στὴ Ραμπόβ. Συμμετεῖχα στὴν κηδεῖα τῆς συζύγου τοῦ ἱερέα Σοκολόβ. Ὅταν μπῆκα μέσα σὲ μιὰ ἐκκλησία ἀπ' αὐτὲς ποὺ βρίσκονται στὸ νεκροταφεῖο, εἶχα στὴν καρδιά μου θλίψη, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ ὀλιγοπιστία καὶ τὴν ὁποία προκαλεῖ τὸ πνεῦμα τῆς κακίας.

Ἐριξα τὸ βλέμμα μου στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Τύχβιν καὶ δὲν μποροῦσα νὰ πάρω ἀπ' αὐτὴν τὰ μάτια μου. Τὸ πρόσωπό Της ἦταν γαλήνιο, ταπεινὸ καὶ γεμᾶτο ἀγάπη.

Εἶπα μέσα μου: «Πόση γαλήνη καὶ ἡσυχία, ποὺ δὲν εἶναι αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ὑπάρχουν στὸ πρόσωπό Σου, Ἄχραντε Παρθένε!», καὶ σὰν νὰ ἄκουσα ἀπ' Αὐτὴν μιὰ ἀπάντηση, ποὺ πολὺ καθαρὰ ἀντήχησε στὴν καρδιά μου: « Τί σὲ ἐμποδίζει νὰ ἔχεις εἰρήνη καὶ ἡσυχία

στην καρδιά σου; Δέν γνωρίζεις ποῦ πρέπει νὰ ψάχνεις γιὰ νὰ τὰ βρεῖς;»

Μὲ τὴ σκέψη καὶ τὴν καρδιά μου στράφηκα σ' Αὐτὸν ποὺ εἶναι ἡ Πηγὴ τῆς εἰρήνης καὶ ἀμέσως ἀπέκτησα τὴν ποθητὴ ἡσυχία...

* * *

Δέσποινα Θεοτόκε! Παρηγοριὰ τῶν θλιβομένων, Σὲ δοξολογοῦμε καὶ Σὲ εὐχαριστοῦμε! Τὰ βάσανα τῆς καρδιάς μας τὰ μεταμορφώνεις σὲ γαλήνη καὶ τὴ θύελλα τῶν παθῶν σὲ ἡσυχία τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ! Ἄσταθῆς καὶ πονηρὴ καρδιά μου! Νὰ μὴν τολμήσεις ποτὲ νὰ ἀμφισβητήσεις τὶς φανερὲς εὐεργεσίες τῆς Βασίλισσας τῶν Οὐρανῶν!

* * *

Ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ προσευχήθηκα ἀπὸ τὴν καρδιά μου στὴ Βασίλισσα ὅλου τοῦ κόσμου, αἰσθάνθηκα στὴν ψυχὴ ἀνακούφιση. Καὶ στὸ ἔξῃς μὴ μὲ ἀφήνεις, Παντάνασσα.

Ἐξύμνηση τῆς Παναγίας

Μητέρα τῆς δικῆς μας Εἰρήνης, Μητέρα τῆς δικῆς μας Χαρᾶς, Μητέρα τῆς δικῆς μας Ἐλπίδας καὶ δικῆς μας Ἀγάπης. Μητέρα Αὐτοῦ ποὺ ὑπάρχει, Αὐτοῦ ποὺ οὐσιώνει τὰ πάντα.

Μητέρα Ἄχραντε, τὸ ὕψος τῆς δικῆς σου ἀγνότητας δέν μπορεῖ νὰ φαντασθεῖ ἡ δική μας ἀκάθαρτη ψυχὴ. Μητέρα Παμμακάριστε, τὴν ἀγαθότητά σου δέν μπορεῖ νὰ συλλάβει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Μητέρα πάντων τῶν χριστιανῶν, οἱ εἰκόνες σου εἶναι σὲ κάθε πόλη καὶ κάθε χωριὸ καὶ μαρτυροῦν τὴ γρήγορη βοήθεια ποὺ προσφέρεις σὲ μᾶς.

Νὰ εἶσαι καὶ γιὰ μένα τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ τρισάθλιο γρήγορη βοήθεια καὶ προστάτρια στοὺς πόνους, στὶς θλίψεις καὶ στοὺς πειρασμούς!

Πῶς νὰ προσευχόμαστε στὴν Παναγία

Νὰ φανταστεῖς ὅτι στέκεσαι μπροστὰ στὴ βασίλισσα καὶ τὴν παρακαλεῖς νὰ πραγματοποιήσῃ κάποιες δικές σου ἐπιθυμίες. Μὲ τί δέος καὶ τί σεβασμὸ θὰ τὸ ἔκανες!

Σκέψου τώρα ὅτι καὶ αὐτὴ εἶναι ἄνθρωπος, ὅπως καὶ ἐσύ. Σκέψου τώρα πῶς πρέπει νὰ στέκεσαι μπροστὰ στὴ Βασίλισσα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, στὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, μὲ τί δέος καὶ τί εἰλικρίνεια! Ἀνέκφραστη εἶναι ἡ μεγαλωσύνη τῆς καὶ ἀπερίγραπτη ἡ τελειότητα. «Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν» (Ψαλ. 44, 14). Αὐτὴ εἶναι τόσο κοντὰ στὸ θεό. Πρόσεχε, νὰ προσεύχεσαι σ' Αὐτὴν μὲ ἀνάλογο δέος, μὲ καθαρὴ καὶ συντετριμμένη καρδιά.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο :

«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ».

Ἐκδόσεις: Ὁρθόδοξος Κυψέλη.